

Evaluering av SOSANT 1000

Høsten 2019

(kan med fordel leses i sammenheng med evaluering høst 2018)

SOSANT 1000 fikk også i år et stort og oppegående kull, med mange fra KULKOM og mange lektorstudenter.

Høsten 2019 gjorde vi en del endringer i kuret:

- Nye forelesere, Marianne Lien og Jon Henrik Ziegler Remme
- Endringer i læringsmål med mer vekt på antropologiens relevans for aktuelle samfunnsutfordringer.
- Justeringer i pensum for å reflektere ovennevnte
- To temaforelesninger midtveis, om hhv global politisk økonomi (gitt av Eli Schober) og klima og miljø.
- Aktivt mål om å trekke inn et spekter av SAI kolleger, som pensumstekster, eller gjesteforelesere, eller begge deler.
- Midtveistesten med 'multiple choice' erstattet av en obligatorisk skriftlig oppgave rettet i forbindelse med seminarundervisning – krav om bestått forutsetning for å gå opp til eksamen.
- Evans Pritchard monografi erstattet med Paige West: Dispossession and the Environment. Rhetoric and Inequality in Papua New Guinea..
- Mer aktiv bruk av CANVAS; med følgende fem faste poster, utarbeidet for hver av forelesningene: Om forelesningen, lesetips (hvordan tekstene skal leses), spørsmål til tekstene, powerpoint (lag tut rett etterpå), og ekstramateriale.

Vi er stort sett fornøyd med disse endringene selv, og har inntrykk av at studentene er det også. Evalueringen (som sendes ut siste uke før jul) vil gi oss mer informasjon, men vi vet en del allerede.

I det følgende oppsummerer vi erfaringene våre slik de framgår gjennom generell erfaring i seminar og forelesning, midtveisevaluering (besvart av ca 20% av kullet), samt eksamensretting. Det er første gang (for Jon Henrik), og første gang på lenge (for Marianne) at vi gir dette kurset, og vi anser denne høsten som litt eksperimentell. Vi håper at erfaringene vi gjorde nå vil følges opp av de som overtar.

Faglig/tematisk og pensumsvalg:

STORT PENSUM: Det framgikk av midtveisevalueringen at mange studenter synes pensum er for stort, og det har de rett i. Vi var uoppmerksomme, og la til flere artikler enn vi fjernet, og studentene gjorde oss oppmerksom på at det var en økning fra i fjor til i år tilsvarende ca åtte artikler.

PENSUMSEDRINGER: Vi har fjernet Ardner, Sharp, Bohannan, Berreman, Kuper, Ortner, og dermed også fått en mer oppdatert profil, mer aktualitet og flere kvinner. Om vi skulle tatt tilbake en måtte det vært Berreman, ettersom metoddelen nå ble litt tynt behandlet.

Vi har lagt inn mer om økologi på pensum (eks. Stensrud, Nuttall, samt monografi Paige West), i tråd med påpeking fra i fjor. Vi har som nevnt byttet ut Evans Pritchard med West, for å gi nyere materiale å tenke med, og det fungerte veldig bra. Begrepet 'accumulation by dispossession', (oversatt av oss som frarøvelse) viste seg svært anvendbart, og etnografien i boka viste seg god å

bruke. De liker også godt Base Encounters, og bruker også denne aktivt. I tillegg la vi til artikler av kolleger og oss selv: Remme, Ween og Lien, Rakopoulos, Tomlinson, Krohn-Hansen, Frøystad, Stensrud, Flikke, samt Martin og Krause-Jensen og alle fungerte greit. (Krohn-Hansen var kanskje den de strevde mest med å relatere til resten av pensum, og Frøystad var ikke perfekt, heller ikke den korte artikkelen av Martin og Krause Jensen, som er veldig tett på Trump.) I tillegg la vi til Gehrson (om digitalisering), Bamford (om relatedness), Caldeira (fortified enclaves hentet tilbake fra SOSANT 1300), Hutchinson om nuernes kuer, og Nuttall om klimaendring. Av disse fungerte Caldeira, Gehrson og Nuttall veldig bra. Gehrson går f.eks. godt sammen med den gamle Eidheim-artikkelen, (som nå suppleres med Ween og Lien for et nyere perspektiv). Hutchinson var altfor vanskelig, og bør tilbys til SOSANT 1300. Bamford var også litt vanskelig å få grep på, og bør byttes med noe annet om relatedness, f.eks. Janet Carsten. Likeledes opplevde vi nå som i fjor at studentene strevde med Meyer Fortes, og vi mener at den ikke forsvarer å ta 60 sider pensum, og bør fjernes.

Konklusjonen er altså at Bamford bør erstattes, mens Hutchinson og Fortes bør utgå. I tillegg bør det nok fjernes tre-fire artikler til, slik at vi rekker å gå gjennom alt. Dette må avgjøres av ny foreleser, men sjekk studentenes evalueringer der de kommenterer på dette.

Ellers tror vi det er smart med to temaforelesninger, og med gjesteforelesere innoom iblant (kan også være inne en halvtime), men avventer evalueringer om dette. Med et større antall forelesere og fordeling av kurset mellom to eller flere faste forelesere er det viktig å samarbeide godt for å skape et helhetlig kursopplegg for studentene. Marianne og Jon Henrik delte powerpointene sine med hverandre og gjenbrakte powerpoint slides fra hverandres forelesninger. Dette håper vi bidro til å binde de ulike forelesningene godt sammen.

Undervisningen har jevnt over hatt godt oppmøte. Med et til tider nærmest fullsatt Auditorium 1 har det vært utfordrende å få til studentaktive læringsformer. Jon Henrik tok i bruk mentimeter som verktøy der studentene diskuterte i grupper og tastet inn svar til en word-cloud som ble vist på skjermen og dannet utgangspunkt for den innledende delen av forelesningen. Dette fungerte godt og var en måte å løse utfordringene med undervisning for en stor studentmasse.

Eksamen og obligatorisk skriftlig innlevering

Obligatorisk innlevering ble lest og kommentert i gruppe, eller individuelt, og ble håndtert innen rammen av seminarforberedelser. Vi tror det gav god skrivetrening og at det var nyttig for å gi studentene en erfaring med å ta i bruk antropologiske begreper og tenkemåter, men avventer studentenes 'dom'.

Det kan være lurt å være bevisst på at det kan være tidkrevende for seminarledere å lese og kommentere på et stort antall oppgaver, særlig om man har som mål å gi utfyllende tilbakemeldinger på hver enkelt oppgave. Vi valgte en slags mellomting mellom utfyllende individuelle tilbakemeldinger og kun godkjent/ikke-godkjent. En seminarleder ga korte individuelle tilbakemeldinger som også refererte til en lengre liste med vanlige utfordringer som ble gjennomgått felles i seminar. Den andre seminarlederen oppfordret studenter til å få utfyllende individuell tilbakemelding i treffetid i tillegg til å gå gjennom listen med vanlige utfordringer i seminar. Begge disse måtene fungerer nok best for de mest engasjerte studentene.

I eksamensspørsmål valgte vi å ha et tredje langsvarspørsmål som var åpent og kunne ta utgangspunkt i egen skriftlig innlevering. Det var ikke særlig heldig. Det var ganske få som valgte oppgaven, noen av de hadde åpenbart ikke lest særlig mye og gamblet på å komme unna med minimal referanse til pensum. Andre, som var bedre forberedt, hadde ofte problemer med å

avgrense og disponere denne oppgaven selv. Den stiller store krav til selvstendighet, og kanskje for store på dette nivået. Vårt forslag er å ikke gjøre det igjen.

På kortsvar gjorde vi en endring fra i fjor: De fikk seks kortsvarsspørsmål, men ble bedt om å velge bare fem som de skulle svare på. Stryk på to eller flere av de besvarte kortsvarsspørsmålene skulle gi stryk på det hele. Vi tenkte at dette gav dem litt mer slingringsmonn i forhold til å velge det de har lest, framfor å gjette eller pugge alt pensum.

Vi oppfordret alle, samt seminargrupper til å utarbeide aktuelle eksamensspørsmål. Det lyktes delvis – i noen av gruppene. Samtidig lagde vi et sett av mer enn tyve spørsmål til hver av svarkategoriene, som de kunne bruke til forberedelser. Noen av disse ble gjengitt til eksamen. Dette er en fin løsning som senker stresset noe, og samtidig gjør at de lærer seg mye.

Vi hadde sensurveiledning i år som i fjor, og møttes for krysslesning og diskusjon, noe som var nyttig.

Noen kommentarer til seminarundervisningen og øvrige aktiviteter

Brukte det første seminaret til å gå gjennom en del formaliteter knyttet til kurset, tips til hvordan man bør lese og studere antropologi, samt andre tilgjengelige ressurser ved UiO (akademisk skrivesenter, med mer). La også vekt på treffetid og at dette var noe både forelesere og seminarledere oppfordret studenten til å benytte seg av. Dette viste seg å ha effekt, og seminarleder fikk besøk av studenter i treffetiden nesten samtlige uker. Vektlegging av treffetid i forelesning og seminar kan derfor bidra til at vi tar vare på de som lett «faller ut» og mangfoldet blant studentene våre. Dette tyder på at det er lavere terskel å møte i seminarlederens treffetid, enn i foreleserens treffetid, og at dette kan være særlig viktig å ta hensyn til i første semester.

Bachelorstudentene i antropologi hadde en felles «dyplesningsøkt» av monografi på OSI-seminaret i september. Dette var positivt, og potensielt bidragsytende til at så mange av studentene kom forberedt til seminaret om Schober sin bok og brukte denne aktivt på eksamen. Det vil kunne være positivt å arrangere en tilsvarende dyplesningsøkt i midten av semesteret (for eks. i høstferien) ved neste semester for å hjelpe studentene med å komme gjennom monografiene i god tid før eksamen.

Emneansvarlig og foreleser oppfordres til å informere neste års seminarledere om heftet «Seminarlederguide for aspirerende antropologer» skrevet av Lotte Danielsen og Tone Høgblad.

Canvas

Mer aktiv bruk av Canvas ble initiert av Jon Henrik etter modell fra andre kurs, og ble godt mottatt. Det er mer tidkrevende for foreleser, men også disiplinierende, og nyttig når man skal gi kurset flere år på rad, ettersom ressurser i noen grad kan gjenbrukes.

19.12.2019

Marianne Lien, Jon Henrik Remme, Kaja Hjuksen, Jon Rasmus Nyquist